

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžr/2/2014
Identifikačné číslo spisu:	5013200265
Dátum vydania rozhodnutia:	04.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Milučký
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5013200265.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: T. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. právne zastúpený JUDr. Martinom Zubercom, advokátom so sídlom Jilemnického č. 4009/49, Martin, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, Janka Kráľa 4, Žilina, za účasti: T.Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Správy katastra Žilina č. k. UPo-10/2012-Hu zo dňa 21.01.2013, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/33/2013-88 zo dňa 29. októbra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/33/2013-88 zo dňa 29. októbra 2013 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie z dôvodu podania žaloby neoprávnenou osobou a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

K uvedenému zisteniu dospel z obsahu listinných dôkazov a pripojených súvisiacich administratívnych spisov, na základe ktorých konštatoval nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Tento žalobným petítom navrhol zrušiť rozhodnutie žalovaného č. UPo-10/2012-Hu zo dňa 21.01.2013, ako i rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, Správy katastra Martin (ďalej len „správa katastra“) č. UP 2/2012 zo dňa 10.09.2012, ktorým na základe protestu prokurátora zrušil rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností sp. zn. V 981/2012 zo dňa 28.03.2012. Zrušeným rozhodnutím správa katastra podľa § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech žalobcu ako účastníka konania k nehnuteľnosti zapísanej v katastrálnom území R. na LV č. XXX - pozemok registra C KN parc. č. 2007/6, záhrady o výmere 73 m², pozemok reg. C KN parc. č. 2007/37, zastavané plochy a nádvoria o výmere 260 m², pozemok reg. C KN parc. č. 2007/55, záhrady o výmere 364 m², pozemok reg. C KN parc. č. 2007/327, záhrady

o výmere 19 m² a stavbu rodinný dom súp. č. 4143 na pozemku reg. C KN parc. č. 2007/37, na základe kúpnej zmluvy zo dňa 26.03.2012, uzavretej žalobcom so T.Z. st. na strane predávajúceho, hoci v relevantnom čase tento nemal byť zapísaný ako vlastník k prevádzaným nehnuteľnostiam.

Dôvodom protestu prokurátora v predmetnej veci bolo ním vytýkané porušenie ustanovení § 31 ods. 1 a § 41 ods. 2 katastrálneho zákona tým postupom správy katastra, že v dôsledku nesprávneho posúdenia obsahu návrhu R. X. zo dňa 04.05.2010, ako veriteľa pohľadávky zabezpečenej zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva na výmaz poznámky na uvedenom liste vlastníctva v podiele 2/24-iny týkajúceho sa zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva z dôvodu nezaplatenia mu zabezpečenej peňažnej pohľadávky T.Z. st. a na zapísanie vlastníckeho práva k predmetu zabezpečenia pohľadávky v prospech R. X.. Nesprávnym úradným postupom správy katastra bola vymazaná poznámka o dočasnom vlastníckom práve tohto veriteľa zabezpečenej pohľadávky bez toho, aby v dôsledku riadneho a včasného nespĺnenia peňažnej pohľadávky bol tento zapísaný ako vlastník predmetu zabezpečenia, pričom ako vlastník predmetných nehnuteľností zostal zapísaný pôvodný vlastník T.Z. st. Následne správa katastra nerozhodla o návrhu R. X. na opravu chyby katastrálneho operátu, ktorý jej bol doručený dňa 15.02.2012, ani na predmetnom liste vlastníctva nevyznačila plombu. Medzičasom bol dňa 26.03.2012 správe katastra doručený návrh na vklad vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX, k. ú. R., pod sp. zn. 918/2012 na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom na strane kupujúceho a T.Z. st., pričom vlastníkom ním prevádzaných nehnuteľností mal byť R. X..

Krajský súd v rámci súdneho prieskumu zistil, že konanie vedené na Okresnom úrade Martin pod sp. zn. V 981/2012 je právoplatne ukončené, pretože po zrušení pôvodného rozhodnutia V 981/2012 z 28.03.2012 napadnutými správnymi rozhodnutiami účastníci pôvodnej kúpnej zmluvy T.Z. st. a žalobca zmluvu dodatkom č. 2 opravili tak, že jej predmetom už podiel 2/24-iny T.Z. st. nebol (predmetom bol celkový podiel T.Z. st. 1/4, pričom pôvodne bol predmetom podiel 1/3). Na základe tohto dodatku k pôvodnej kúpnej zmluve došlo rozhodnutím Správy katastra Martin zo dňa 05.03.2013 k vkladu vlastníckeho práva na žalobcu, a to bez podielu 2/24.

Ďalej krajský súd z pripojeného spisu Správy katastra Martin sp. zn. V 729/2013 zistil, že podiel 2/24, ktorý prešiel na R. X. ako vlastníka, bol predmetom kúpnej zmluvy medzi R. X. a žalobcom uzavretej 25.02.2013. Táto kúpna zmluva bola zavkladovaná dňa 03.04.2013. Tak sa stal žalobca vlastníkom aj pôvodného podielu T.Z. st., ktorý bol predmetom dohody o uspokojení pohľadávok zo zmluvy o pôžičke, ktorú T.Z. st. uzavrel s R. X.. Žalobca je v súčasnosti výlučným vlastníkom týchto nehnuteľností.

Krajský súd vychádzal zo skutočností, že žalobca žiada zrušiť napadnuté rozhodnutia a vec vrátiť správnomu orgánu na ďalšie konanie, hoci toto konanie podľa jeho vlastného opraveného návrhu už bolo právoplatne skončené, pričom správny orgán vyhovel jeho návrhu v celom rozsahu a povolil vklad do katastra nehnuteľností podľa ním predloženej zmluvy v znení dodatku č. 2. Preto podľa krajského súdu podaná žaloba ani nemá racionálne opodstatnenie.

Okrem toho bolo preukázané, že bola uzavretá kúpna zmluva medzi žalobcom a R. X. ohľadne podielu 2/24, a to v krátkom časovom slede potom, ako R. X. nadobudol vlastnícke právo k tomuto spoluvlastníckemu podielu. Prítom žalobca vo svojej žalobe tvrdí, že R. X. nie je a ani nemôže byť v katastri nehnuteľností vedený ako vlastník tohto spoluvlastníckeho podielu a uvádza dôvody, pre ktoré nemohlo dôjsť k jeho zápisu ako vlastníka do katastra nehnuteľností. Tým, že žalobca uzavrel kúpnu zmluvu ohľadne práve namietaného spoluvlastníckeho podielu 2/24 a tieto od R. X. odkúpil, sám svojím konaním potvrdil, že 2/24 nepatrili T.Z. st. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na to, že žalobca následne nadobudol do vlastníctva ten istý podiel, ktorého vlastníctvo mu bolo napadnutými rozhodnutiami zrušené, a to na základe iného právneho úkonu, ktorý však nebol v rozpore s napadnutými rozhodnutiami, ale tieto rešpektoval. Preto žalobca ani v tomto ohľade nebol ukrátený na žiadnych svojich právach napadnutými rozhodnutiami, ktoré zrušili pôvodný zápis jeho vlastníckeho práva k podielu 2/24 do katastra nehnuteľností.

Na základe zisteného skutkového stavu krajský súd dospel k záveru, že žalobca nebol oprávnenou osobou na podanie žaloby, pretože nebol na svojich právach rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátený.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) OSP včas odvolanie a domáhal sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie o zastavení konania zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň navrhol priznať mu náhradu trov konania.

Podľa žalobcu rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Má za to, že napadnuté správne rozhodnutia sú nezákonné, pretože vychádzajú z nedostatočne zisteného skutkového stavu a z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň v preskúmvanom správnom konaní bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí.

Žalobca má za to, že R. X. jednoznačne nie je a ani nemôže byť v katastri nehnuteľností vedený ako vlastník spoluvlastníckeho podielu vo výške 2/24-iny k vyššie špecifikovaným nehnuteľnostiam, a to predovšetkým s poukazom na skutočnosť, že vlastnícke právo k spoluvlastníckemu podielu vo výške 2/24-iny k vyššie špecifikovaným nehnuteľnostiam R. X. platne a v zmysle príslušných právnych predpisov nikdy nenadobudol. Žalobca vychádza z toho, že návrh na výmaz poznámky zo dňa 04.05.2010 podaný na správu katastra R. X. dňa 19.05.2010 nemožno považovať za návrh spôsobilý vyvolať akýkoľvek vznik, zmenu alebo zánik práv k nehnuteľnostiam z dôvodu jeho nesprávnosti, neurčitosti a nesprávnym údajom v jeho obsahu. Dohoda o uspokojení pohľadávky veriteľa zo zmluvy o pôžičke zo dňa 29.01.2010 uzatvorená medzi R. X. ako veriteľom a T.Z. st. ako dlžníkom, nespĺňa všetky náležitosti ustanovené zákonom. S poukazom na ustanovenia § 42 ods. 1 až 5 katastrálneho zákona napáda, že predmetná dohoda o uspokojení pohľadávky veriteľa zo zmluvy o pôžičke neobsahuje rodné číslo dlžníka a je v nej nesprávne označený veriteľ priezviskom „X.“, pričom malo byť podľa doložky o osvedčení pravosti podpisu veriteľa v zmluve uvedené jeho priezvisko „X.“. Zároveň poukazuje žalobca na to, že návrh R. X. na výmaz poznámky zo dňa 04.05.2010 je nesprávny v špecifikácii predmetu zápisu, pretože sa domáha výmazu poznámky o dočasnom vlastníctve v podiele 2/24-iny aj k pozemku CKN na par. č. 211/6, ktorý nebol predmetom zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva. Podľa žalobcu z obsahu návrhu na výmaz poznámky nie je zrejmé, že R. X. iadal o vklad vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, preto nesúhlasí s názorom protestujúceho prokurátora, že bolo potrebné tento návrh posúdiť ako návrh na vklad vlastníckeho práva k predmetu zabezpečenia pohľadávky.

Ďalej žalobca s poukazom na zákonnú úpravu realizácie inštitútu zabezpečovacieho prevodu práva podľa § 533c Občianskeho zákonníka namietal, že R. X. nielenže nepodal na správu katastra návrh na vklad vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, ale súčasne tento ani nevykonal zabezpečovací prevod práva zákonom predpísaným spôsobom, keďže ako veriteľ zabezpečovanej pohľadávky prevedené právo nespeňažil na dražbe.

Následkom napadnutých správnych rozhodnutí je odňatie už raz priznaného vlastníckeho práva žalobcovi k predmetným nehnuteľnostiam, čo tento považuje za porušenie jeho základného ústavného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Žalovaný a účastník konania T.Z. sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 246c ods. 1 vety prvej v spojení s § 214 ods. 2 OSP.

Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) Slovenská republika

je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 OSP rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250 ods. 2 OSP žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podatť žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Podľa § 250i ods. 1 vety prvej OSP pri preskúšaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúšaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 4 OSP, ak rozhodnutie správneho orgánu bolo medzitým napadnuté protestom prokurátora, súd konanie o žalobe preruší až do jeho vybavenia; ak napadnuté rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené, súd konanie o žalobe zastaví. Obdobne sa postupuje, ak pred podaním žaloby na súd sa proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu podal mimoriadny opravný prostriedok.

Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

Podľa § 14 ods. 2 Správneho poriadku účastníkom konania je aj ten, komu osobitný zákon také postavenie priznáva.

Súd v každej konkrétnej veci posudzuje, či žalobca spĺňa zákonom stanovené podmienky procesnej aktívnej legitimácie na podanie žaloby v správnom súdnictve. Žalobná legitimácia v zmysle § 247 ods. 1 a § 250 ods. 2 OSP musí byť daná pre všetky prípady, kedy je dotknutá právna sféra žalobcu. S prihliadnutím na účel súdneho prieskumu administratívnych rozhodnutí, táto podmienka musí byť splnená v priebehu celého konania, čo korešponduje, nie len s ohľadom na zánik predmetu súdneho prieskumu, i s postupom súdu upraveným podľa § 250i ods. 4 OSP, kedy súd konanie zastaví, ak napadnuté rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené v rámci všeobecného dozoru prokurátora na základe jeho protestu, prípadne v rámci mimoriadneho opravného prostriedku. V preskúvanom prípade sa v kontexte napadnutých rozhodnutí a ďalšími zápsmi práv k predmetným nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, k. ú. R. na základe protestu prokurátora, právnym úkonom žalobcu zmenilo jeho právne postavenie k predmetu, ku ktorého vlastníctvu sa viazal dôvod ochrany práv podaním žaloby v tejto veci.

Žalobca sa v konaní pred prvostupňovým správnym orgánom i pred žalovaným domáhal zrušenia rozhodnutia, ktorým bol zrušený vklad jeho vlastníckeho práva k vyššie špecifikovaným nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, k. ú. R., povolený rozhodnutím č. V 981/2012 zo dňa 28.03.2012. Jeho záujem teda smeroval k ochrane jeho vlastníckeho práva nadobudnutého v dobrej viere vychádzajúc z obsahu zápisu v príslušnom katastri nehnuteľností, keď okrem iných podielov predmetných nehnuteľností kúpil na základe kúpnej zmluvy od spoluvlastníka T.Z. st. jeho podiel 2/24-iny, ktorému v čase zmluvného prevodu svedčal zápis v časti A - vlastníci nehnuteľnosti na predmetnom liste vlastníctva č. XXX, k. ú. R..

Dôvodom zrušenia zápisu vlastníckeho práva žalobcu k podielu 2/24 prevádzaných nehnuteľností v rámci protestu dozorujúceho prokurátora bol postup správy katastra v rozpore s ustanovením § 41 ods. 2 katastrálneho zákona, nerešpektujúci poradie, v akom mu boli doručené zmluvy k predmetnému podielu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. R. na zápis práv k nim. V tomto ohľade žalobca nemal žiadne žalobné námietky, ani povinnosť dodržania uvedeného poradia zápisov práv k nehnuteľnostiam podľa poradia právne relevantných listín nespochybňoval. Jeho argumentácia skôr napádala nadobúdaci titul R. X. a nedostatky v obsahu jeho návrhu na výmaz poznámky k zabezpečovaciemu prevodu vlastníckeho práva a na vklad jeho vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam z dôvodu neuspokojenia jeho peňažnej pohľadávky predchádzajúcim vlastníkom sporného podielu predmetných nehnuteľností. Avšak táto argumentácia nemohla byť spôsobilá preukázať nezákonnosť žalobou napadnutých rozhodnutí oboch stupňov, nakoľko sa vzťahovala k posúdeniu zákonnosti iných správnych konaní a postupov predchádzajúcich ich vydaniu. Predovšetkým k podmienkam na vydanie rozhodnutia správy katastra Zn. UP 1/2012 zo dňa 10.09.2012, právoplatného 04.10.2012, vzťahujúceho sa k protestu prokurátora proti záznamu správy katastra sp. zn. Z 1721/2010 zo dňa 19.05.2010, ktorým správa katastra na LV č. XXX, k. ú. R. vymazala poznámku o dočasnom zabezpečovacom prevode v prospech R. X. a v rozpore s ďalším obsahom tohto návrhu zapísala do listu vlastníctva pôvodného vlastníka T.Z. st., prípadne k následnému zápisu vlastníckeho práva k podielu 2/24 predmetných nehnuteľností v prospech R. X. rozhodnutím správy katastra č. v 3914/12 zo dňa 13.02.2013.

V tomto prípade nemožno bez výhrad prisvedčiť len záujmu žalobcu na ochranu jeho vlastníckeho práva, nakoľko inštitút protestu prokurátora zabezpečujúci ochranu zákonnosti postupov v administratívnych konaniach, v katastrálnom konaní nevynímajúc, dozorom nad dôsledným uplatňovaním zákonného postupu podľa § 41 ods. 2 katastrálneho zákona, slúži na uplatňovanie zásady ovládajúcej občianskoprávne vzťahy, na ktorej je postavený i právny systém v Slovenskej republike, a síce zásady, podľa ktorej nikto nemôže previesť na iného viac práv, ako sám má (Nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet).

Nakoľko v priebehu súdneho prieskumu sa na základe rozhodnutia správy katastra č. V 729/13 zo dňa 03.04.2013 zápisom zmenilo právne postavenie žalobcu tak, že s účinnosťou k uvedenému dňu bol povolený vklad jeho vlastníckeho práva k spornému podielu 2/24 predmetných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. R., a žalobca sa stal výhradným vlastníkom k uvedeným nehnuteľnostiam v celosti (1/1), jeho vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam nie je ohrozené.

Hoci s prihliadnutím na zákonom stanovený modus operandi súdneho prieskumu zákonnosti administratívnych rozhodnutí podľa § 250i ods. 1 OSP, v zmysle ktorého pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia, v prejednávanej veci nemožno opomenúť oprávnený záujem žalobcu, ktorý už vzhľadom na súčasné jeho vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, nie je napadnutými rozhodnutiami ohrozený. Vzhľadom na okolnosti prípadu a odvolacie dôvody žalobcu, jeho obava z ohrozenia jeho vlastníckeho práva v čase vydania napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa nie je ničím podložená ani preukázaná.

Odvolací súd z uvedených dôvodov v zhode s názorom vysloveným krajským súdom nepovažuje žalobcu v konaní o žalobe na preskúmanie napadnutého rozhodnutia žalovaného za aktívne legitimovaného.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1, 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 146 ods. 1 písm. c) OSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.